

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Afskedsviser [1]

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 221. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-plough01-shoot-idm140187297091200/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

• **Til C. Hostrup og J. Forchhammer.**

Hvad mener I, Brødre, om hele vort Lag
Smukt fulgte Parret paa Vejen?
Endnu er der skikkelig længe til Dag,
Og Natten, den er jo vor egen,
 Og Alle har Mod
 Og Vikingeblood
Og Blyhat paa Ho'det og Vinger paa Fod.
Ja kom, lad os rejse! Vi kan jo gjøre Slag,
Hvis ej det vil gaa efter Stregen.

Først ned ad Rhinen, hvor Druernes Skat
Sig soler paa nedfaldne Volde,
Og „Männer des Worts und Männer der That“
Sublime Collegier holde:
 Men Druen er stram,
 Og Visdommen klam,
Og Tongen er vild nok, men Aanden er tam.
Nu er der om „Zott“ en forfærdelig Prat,
Men vi holde mer af at solde.

Afstødt Vi vil gjøre Paris en Visit,
Thi prægtige Sager den dølger:
Her staar en Ragout for Enhvers Appetit,
Her ruller Champagnen i Bølger;

Men Alt, hvad man spør',
Og Alt, hvad man hør'
Fra Morgen til Aften, er: „Vive l'Empereur!“
Det gjør En saa nøgtern—og tænk, om vi blev smidt
I Hullet sammen med P. Møller!

Nej bort! thi os vinker Hesperien, hvor
Vesuv og Citronerne gløde,
Hvor Ranken om Marmor-Manader sig snor,
Og Gratier i Pjalter os møde;
Men Paven i Rom
Er stræng i sin Dom,
Hvis nogen for nær vi af Gratierne kom.
Ja, har Du en bredskygget Hat blot, min Bror!
Du kan blive Ravnens Føde.

Hvad mener I saa, om vi drejed vor Pidsk
Og Coursen til Hjembygden vendte?
Vi finde dog ingensteds Søen saa frisk
Og Marken saa blød som den kjendte,
Og Skoven saa grøn,
Og Møen saa skjøn,
Og Vennen saa trofast som Nordlandets Søn;
Og sundt er det Grovbrød, vi sætte paa vor Disk,
Og Vin har vi Raad til at hente.

Thi rejs I alene, hvem Fremmedes Skik
Og fremmede Egne mon drage,
Og lad Eder Skjønhedens hende Drik
Og Kundskabens Kildevæld smage!
Og træt Eders Fod,
Og styrk Eders Mod,
Og fyld Eders Pose, og varm Eders Blod!
Men ligesaa tro og saa danske, som I gik,
Saadan skal I komme tilbage!

Balvise.

Hvem skulde synes, at Politik
Paa Bal har Noget at bestille?
Og dog det her ikke rigtig gik,
Hvis vi den rent forvise vilde.
Den spiller med i hver en Livets Akt,
I Stort og Smaat bemærkes grant dens Magt;
Om man saa vil,
Hører den til
De huslige „Nødvendigheder“.

Hvad er et Bal da? En Rigsdag, hvor
Af Benene Debatten føres
Med mere Mening og Takt — jeg tror —
End ofte andensteds der høres.